

Ambulanstransporten till Ukraina, oktober 2023, "Ambulans nr 17" Reseberättelse samt olika reflektioner kring resan

Undertecknade fick i september förfrågan från Rotary om vi skulle vilja transportera en ambulans till Ukraina. Ambulansen befann sig då på verkstad, och det visade sig vara relativt tidsödande att åtgärda vissa saker. Som ägare till ambulansen stod Per Jannersten, medan Arash såg till att få fordonet i körbart skick.

Fredagen den 20:e oktober skulle vi äntligen ge oss iväg, med färja från Nynäshamn till Gdansk. På grund av stormen "Babet" blev denna färja inställd, och [avresan](#) sköts fram till lördagen den 21:a. Dock hade stormen inte helt bedarrat, så istället för klockan 18 kom vi inte iväg förrän närmare klockan 21 eftersom kaptenen väntade med avgången tills det lugnat sig lite. Ankomsten till Gdansk blev därmed ca 3 timmar försenad, och dessvärre tog det över en timme innan vi som i princip sista fordon fick lämna färjan.

Denna försening ställde till problem. Vår plan var att hinna till södra Polen på söndagen, där vi bokade (och betalt) ett hotellrum. Vi insåg att förseningen tillsammans med regn och mörker skulle medföra att vår plan inte skulle hålla. Vi fick improvisera och hittade istället ett trevligt hotell strax norr om Warszawa.

Frågan på måndagsmorgonen var om vi, enligt vår plan, skulle hinna till Lviv för överlämning av ambulansen denna dag. Vi insåg att förutom drygt 40 mil i Polen skulle gränspassagen kunna ta lång tid, och dessutom ytterligare närmare 8 mil från gränsen till Lviv, d v s väldigt sen ankomst till vår meeting point. Alternativet var ännu en övernattnings i Polen, nära gränsen. Vår mailförfrågan till vännerna på Rotary om input i denna fråga besvarades dessvärre inte.

Vi beslutade oss för att köra på det fortaste vi kunde och satsa på en överlämning måndag kväll. Resan genom Polen förlöpte väl och vi nådde gränspassagen på eftermiddagen. Denna passage var inte helt okomplicerad. Det första som hände var att någon gränsvakt påtalade olagligheten att köra med dubbdäck genom Polen ("mycket allvarligt brott!"), sedan vidtog diverse oklarheter; vart ska vi gå, ingen kan engelska, vilka dokument efterfrågas, vad har vi i lasten o s v (i lasten fanns drygt 20 säckar med vinterkläder). Vår lycka var att en finsk svensktalande man kom och hjälpte oss, det var hans 17:e resa genom gränspassagen.

Tack vare vår nyfunne finska vän och att vi hittade en polsk tullkille som var välvillig och kunde engelska gick hela proceduren relativt smidigt. Dock visade det sig att vi borde haft en förteckning över allt det medhavda godset! Nu nöjde sig tullen med att låta en hund (söt cockerspaniel) nosa igenom bilen och via stickprov kolla klädsäckarna. Vi fick dessutom de stämplat som krävdes, bl a på registeringsbeviset för ambulansen.

Sedan på den ukrainska sidan gick det som smort tack vare att vi via vår finske vän fått veta vilket livsviktigt stämplat papper vi skulle visa upp. Vi ringde nu Borys, som vi skulle överlämna ambulansen till, och meddelade beräknad ankomsttid.

So far so good... Nu körde vi genom det ukrainska landskapet mot Lviv. Den spontana reflektionen var att vi lämnat det välordnade moderna Polen och hamnat i en öststat modell 1960-talet. Åsnekärror på vägarna, dåligt underhållna vägar, ruffliga hus etc; men inte konstigt, Ukraina befinner sig i krig! Det som stack ut var de fantastiskt vackra och väl bevarade ortodoxa kyrkorna.

Resan mot Lviv och koordinaterna för uppgjord meetingpoint strax norr om staden gick bra fram till ca 5 km återstod. Google maps ledde in oss på [en smal grusväg som blev i allt sämre skick](#). Vattenfyllda gropar och omöjligt att klara eventuell mötande trafik. Kan detta verkligen stämma?? Väl framme vid den plats vi fått oss tillhanda kunde vi, omgivna av skällande lösa hundar, konstatera att detta omöjliga kan stämma. Vi ringde Borys som bekräftade våra farhågor; vi hade åkt fullständigt fel! Internetanslutningen var inte på topp, men till slut kunde vi få nya koordinater från honom; söder om Lviv, nästan två mil bort.

Förutom att det nu mörkat, vi var trötta, hungriga och törstiga, så visade det sig att rusningstrafiken i Lviv tydligen pågår kring 19-tiden. Men till slut [hittade vi Borys och överlämningsplatsen](#). Skruva bort registreringsplåtar i skenet av mobillampor och se till att han fick sin del av registreringsbeviset (där stämplarna naturligtvis satt i skarvarna mellan de två delarna). Borys var inte helt nöjd med att vi bara hade en nyckel. Han hade sedan vänligheten att skjutsa oss till vårt hotell ([hotell Atlas deluxe med Rotarykopplingar](#), mycket bra) där vi relativt utmattade hamnade i restaurangen och pustade ut, för att sedan övernatta måndag till tisdag.

På tisdagen började hemresan, nu utan ambulans. Taxin till stationen blev onödigt besvärlig. Enligt informationen från vår svenska Rotarykontakt skulle kreditkort alternativt cash i form av euro vara tillfyllest, men taxichauffören vägrade att ta emot annat än Hryvnia (det löste sig dock via eurosedlar...). Tåget till Przemysl var inte heller enkelt att boka, trots en massa kassor var man tvungen att boka biljetter online, med en speciell app. En driven kvinna i infodisken löste detta åt oss.

Ett skrangligt tåg transporterade oss till gränsen där lång väntan på tåget tog vid. Nya kontroller av pass, bagage och nya hundar (återigen små söta cockerspaniels) innan vi äntligen kom in till Przemysl i Polen. Resan från Lviv var ca 70 km men tog närmare 4 timmar... Från Przemysl till Krakow åkte vi modernt polskt snabbtåg till Krakow, där vi övernattade tisdag till onsdag. På onsdagen flyg till Arlanda via Düsseldorf, hemma igen onsdag kväll.

Summa summarum tog hela operationen ca 5 dagar, med 4 övernattningar. Ett äventyr som blir ett minne för livet, och förhoppningsvis kommer denna ambulans att göra nytta i Ukrainas kamp för frihet.

2023-10-27

Olof Brundin och Mats Eriksson

Fortsättning på nästa sida

EFTERORD

Rost Lukach, Peacebuilding Committee Chair i vår vänklubb, Kyiv-Capital, rapporterade den 31 oktober att ambulansen nått fram till sin bas nära fronten i de östra delarna av landet och att *our defenders said MANY THANKS for the car and also the goods* [ambulansen var proppfull med varma persedlar].

Per Jannersten

